

Brussel, 25 februari 2021
(OR. en)

6293/21

LIMITE

JUSTCIV 29
RELEX 111
JAIEX 18
COCON 8

NOTA I-PUNT

van:	het voorzitterschap
aan:	het Comité van permanente vertegenwoordigers (2e deel)
nr. vorig doc.:	5502/21
Betreft:	Het Verdrag van 's Gravenhage van 1996 ter bescherming van kinderen: - Standpunt dat moet worden ingenomen over de toetreding van Costa Rica - Goedkeuring - Besluit om de schriftelijke procedure te volgen

I. TOELICHTING

1. De Groep burgerlijk recht (algemene vraagstukken) vraagt de aandacht van het Coreper¹ voor de vraag, hoe de EU moet reageren op het voornemen van Costa Rica om toe te treden tot het Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen².

¹ De Groep burgerlijk recht (algemene vraagstukken) heeft reeds eerder de aandacht van het Coreper gevestigd op de vraag, wat de reactie van de EU moest zijn op de toetreding van Barbados tot het verdrag (doc. 15034/1/19).

² De inhoud van het verdrag wordt op EU-niveau geregeld in artikel 81, lid 3, VWEU.

2. Het verdrag valt krachtens artikel 3, lid 2, VWEU onder de exclusieve bevoegdheid van de EU, voor zover het verdrag gevolgen heeft of wijzigingen met zich meebrengt voor het toepassingsgebied van gemeenschappelijke EU-regels voor, ten eerste, de bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en ouderlijke verantwoordelijkheid en, ten tweede, internationale kinderontvoering³.
3. Alle lidstaten zijn partij bij het verdrag van 1996. Omdat een clause over regionale organisaties voor economische integratie (REIO-clausule) ontbreekt, kan de EU geen partij worden bij het verdrag. Als de EU iets wil ondernemen inzake het verdrag, kan dit uitsluitend via de lidstaten, handelend in het belang van de EU⁴.

³ Zie Verordening (EG) nr. 1347/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid voor gemeenschappelijke kinderen (PB L 160 van 30.6.2000, blz. 19), Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1347/2000 (PB L 338 van 23.12.2003, blz. 1) en Verordening (EU) 2019/1111 van de Raad van 25 juni 2019 betreffende de bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en betreffende internationale kinderontvoering (PB L 178 van 2.7.2019, blz. 1).

⁴ Zie de Beschikking van de Raad van 19 december 2002 waarbij de lidstaten worden gemachtigd in het belang van de Gemeenschap het Verdrag van 's-Gravenhage van 1996 inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen te ondertekenen (2009/93/EG) (PB L 48 van 21.2.2003, blz. 1) en de Beschikking van de Raad van 5 juni 2008 waarbij bepaalde lidstaten worden gemachtigd om, in het belang van de Europese Gemeenschap, het Verdrag van 's-Gravenhage van 1996 inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen te bekrachtigen of tot dit verdrag toe te treden, en waarbij bepaalde lidstaten worden gemachtigd een verklaring af te leggen betreffende de toepassing van de interne voorschriften van het Gemeenschapsrecht (2008/431/EG) (PB L 151 van 11.6.2008, blz. 36).

4. Derde staten kunnen toetreden tot het verdrag. Volgens artikel 58, lid 3, heeft toetreding slechts gevolgen voor de betrekkingen tussen Costa Rica en die verdragspartijen die niet binnen zes maanden na de ontvangst van de in artikel 63 bedoelde kennisgeving van de voorgenomen toetreding bezwaar hebben gemaakt tegen de toetreding. Een geldig bezwaar heeft alleen bilaterale gevolgen tussen de verdragspartij die bezwaar maakt, en de derde staat. Als de EU dus bezwaar maakt tegen de toetreding van Costa Rica tot het verdrag, heeft dit geen gevolgen voor de betrekkingen tussen Costa Rica en andere verdragspartijen.
5. Costa Rica heeft op 29 oktober 2020 meegedeeld dat het wil toetreden tot het verdrag. De termijn van zes maanden voor bezwaar tegen de voorgenomen toetreding verstrijkt op **29 april 2021**⁵.
6. Het verdrag geeft de EU drie mogelijkheden⁶:
 - a) geen bezwaar;
 - b) bezwaar met voorwaarden voor de intrekking van het bezwaar;
 - c) bezwaar zonder voorwaarden voor de intrekking van het bezwaar.

⁵ Volgens de door de depositaris verstrekte informatie:
https://repository.overheid.nl/frbr/vd/007396/1/pdf/007396_Notificaties_70.pdf.

⁶ Dit standpunt is niet van toepassing op Denemarken, conform de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, dat gehecht is aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

II. SAMENVATTING VAN DE BESPREKINGEN EN AANBEVELING VAN DE GROEP BURGERLIJK RECHT MET BETREKKING TOT DE TOETREDING VAN COSTA RICA

7. De Groep burgerlijk recht heeft de toetreding van Costa Rica tot het verdrag besproken en heeft geoordeeld dat er geen zwaarwegende bezwaren van burgerrechtelijke aard zijn die voor de Europese Unie aanleiding zouden kunnen zijn om bezwaar te maken. De Commissie was dezelfde mening toegedaan.

III. CONCLUSIE

8. **Het Comité van permanente vertegenwoordigers wordt verzocht:**
- **de Raad aan te bevelen dat de Europese Unie geen bezwaar maakt tegen de toetreding van Costa Rica tot het verdrag;**
 - **te besluiten dat de Raad voor de vaststelling het EU-standpunt de schriftelijke procedure volgt (artikel 12, lid 1, eerste alinea, van het reglement van orde van de Raad en artikel 1 van Besluit 2020/430 van de Raad).**